

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/224/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119269421
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6119269421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Angeliky Sopoligiovej vo veci žalobcu P. X., nar. X.X.XXXX, bytom M., B. 3, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Tomáš Čverčko, so sídlom Košice, Čajakova 5, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00691135, o zaplatenie 68.532,- € istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 20C/37/2019-179 zo dňa 21.1.2020 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

M e n í rozsudok v časti vyhovujúceho výroku týkajúcej sa úrokov z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 68.532,- € od 18.5.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietá.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 68.532,- € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 2.855,50 € od 23.4.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.5.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.12.2017 do zaplatenia, ročne zo sumy 2.855,50 € od 23.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.4.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.5.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.7.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.855,50 € od 23.2.2019 do zaplatenia a zo sumy 2,855,50 € od 23.3.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (I.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v miere 100 %.

2. Rozsudok v časti vyhovujúceho výroku, týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, napadol včas podaným odvolaním žalovaný, ktoré odôvodnil odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý priznal žalobcovi úroky z omeškania za každý jednotlivý mesiac vychádzajúc z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/267/2012 zo dňa 14.8.2013 a úvahy, podľa ktorej „žalovaný má vedomosť o tom, že užíva nehnuteľnosti vlastnícky patriace žalobcovi bez platnej nájomnej zmluvy, a preto požiadavku vlastníkov nehnuteľností je potrebné

považovať za vydanie bezdôvodného obohatenia a to aj za ďalšie obdobia, nakoľko je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že od dožadovania protiplnení vlastníci neupustili, ide o opakujúci sa nárok, o ktorom žalovaný má v každom období vedomosť, preto je dôvodné sa domnievať, že vlastníci požadujú zaplataenie úhrady za každý mesiac za každý rok“. Citoval ust. § 517 ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a v tejto súvislosti zdôraznil, že v prejednávanej veci nebol medzi účastníkmi dohodnutý čas splnenia, ktorý nebol ustanovený ani právnym predpisom, či určený v rozhodnutí. Z doteraz predložených dôkazov je zrejmé, že žalobca ho pred podaním žaloby nevyzval na finančné plnenie za užívanie sporných nehnuteľností v období od 23.4.2017 do 22.4.2019, nebola mu teda známa ani výška požadovanej finančnej náhrady, ani obdobie, na ktoré sa toto finančné plnenie má vzťahovať. Nemohol sa preto dostať do omeškania s plnením peňažného záväzku skôr, ako sa o uvedených atribútoch nároku žalobcu dozvedel. Táto argumentácia osobitne platí v prípade bezdôvodného obohatenia, kde vlastníci sú oprávnení požadovať od tretej osoby náhradu za užívanie vecí v jeho vlastníctve len spätne, keďže tak doba trvania bezdôvodného obohacovania sa, ako aj samotná výška bezdôvodného obohatenia, môže byť dotknutým subjektom známa až po tom, čo k bezdôvodnému obohateniu reálne dôjde. Uviedol, že o nároku žalobcu (v zmysle jeho špecifikácie) uplatnenom voči žalovanému v tomto spore, sa dozvedel dňa 16.5.2019, kedy mu bola spolu s platobným rozkazom doručená aj samotná žaloba. Splatnosť uvedeného nároku mohla teda nastať najskôr dňa 17.5.2019. Keďže žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia finančnej náhrady za obdobie od 23.4.2017 do 22.4.2019, žalovaný osobitne namietal úročenie časti istiny od 23.4.2017 a bol toho názoru, že dňa 22.4.2017 nemohla nastať splatnosť ani len časti uplatneného nároku. So zreteľom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zmeniť tak, že žalobcovi súd prizná úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 68.532,- € od 18.5.2019 do zaplataenia.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nesúhlasil s názorom žalovaného a poukázal na formuláciu ust. § 563 OZ, z ktorej jednoznačne vyplýva, že plniť treba v prvom rade vtedy, ako je to: 1/ dohodnuté, 2/ stanovené právnym predpisom alebo rozhodnutím a 3/ dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Z uvedeného je zrejmé, že plniť dlh na požiadanie veriteľa predstavuje až tretiu, poslednú možnosť splnenia dlhu; pred touto možnosťou sú ešte dve možnosti splnenia dlhu, a to vzájomná dohoda a právna úprava. V danom prípade sa jedná o „bezdôvodné obohatenie titulom nájomného“ a v tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 52/2009 zo dňa 31.1.2011, v zmysle ktorého postupujú okresné sudy v Košiciach (napr. rozsudky Okresného súdu Košice II č.k. 43C/64/2008, 17C/12/2011, 45C/17/2010 a ďalšie), ako aj Krajský súd v Košiciach v úplne identických veciach podľa ust. § 671 ods. 1 OZ (napr. 6Co 476/2013, 3Co 107/2012, 5Co 248/2016, 5Co 58/2018, 6Co 6/2014, 6Co 110/2019). Záverom poukázal na to, že výzvou zo dňa 2.5.2016 nielenže vyzval žalovaného na zaplataenie bezdôvodného obohatenia, ale zároveň žiadal o odstránenie protiprávneho stavu a to uzavretím nájomnej zmluvy. Z označených právoplatných rozsudkov v rovnakých veciach žalovaný vie, že užívaním verejného priestranstva - Borovicového hája, nie je dobromyseľný, a teda koná úmyselne, keď nie je ochotný uzatvoriť nájomnú zmluvu na tieto pozemky. Z logiky veci vyplýva, že nájomná zmluva sa uzatvára do budúcnosti, a nie spätne, ako sa to snaží prezentovať žalovaný, preto žalobca nevidí dôvod, aby mala byť zaslaná opakovaná výzva na niečo, na čo žalovaného už raz vyzýval! Podľa konštantnej judikatúry opakovaná výzva už nie je potrebná a nie je žiaden dôvod rozhodnutia vydané v skutkovo obdobných prípadoch vo vzťahu k tomuto konaniu akokoľvek spochybňovať. Podľa žalobcu súd prvej inštancie správne poukázal na právny názor, ktorý prejednal Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 14.8.2013 sp.zn. 11Co/267/2012, ktorým bola riešená obdobná právna otázka týkajúca sa uplatnenia doby, od ktorej možno požadovať úroky z omeškania. Na základe uvedeného žalobca žiadal odvolanie žalovaného zamietnuť, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné; rozsudok v napadnutej časti vyhovujúceho výroku nie je zákonný a vecne správny, pretože súd prvej inštancie nesprávne interpretoval právny predpis, ktorý nesprávne aj aplikoval na zistený skutkový stav. Keďže v

danej veci neboli splnené zákonné podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku (§ 389 ods. 1 CSP) a skutkový základ zistený súdom prvej inštancie bol nesporný (§ 383 CSP), odvolací súd rozsudok v napadnutej časti vyhovujúceho výroku týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, procesným postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil a vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

5. Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, to znam. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Právne posúdenie veci je nesprávne [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP], ak súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu - síce správne určenú - nesprávne interpretoval, príp. ju na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

6. V prejednávanej veci je naplnený žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení otázky vzniku (a začiatku) omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, ktorú súd prvej inštancie posúdil v rozpore so zákonom a zásadami ustálenými v právnej praxi.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

8. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 559 ods. 1, 2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

10. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

11. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

12. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Z cit. zák. ustanovení vyplýva, že dlh zanikne jeho splnením, pričom dlžník je povinný dlh splniť riadne a včas. Ak dlžník plnenie neposkytne veriteľovi najneskôr v posledný deň splatnosti dlhu, dostáva sa do omeškania a ak ide o plnenie peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Čas splnenia (splatnosť) dlhu má určujúci význam aj z hľadiska omeškania, t.j. určenia momentu, kedy sa dlžník dostáva do omeškania. Aj je žalobou uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, musí byť zrejماً právna povaha pohľadávky, ku ktorej sa úroky z omeškania viažu. Úroky z omeškania sú totiž v zmysle § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky a riadia sa rovnakým právnym režimom, ako samotná pohľadávka. Čas splnenia (splatnosť) môže byť podľa povahy dlhu stanovený dohodou alebo právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí. Podľa ustálenej judikatúry nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je typickým nárokom, u ktorého čas plnenia nebýva predmetom dohody a ani zákonnou úpravou nie je stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho vzťahu; u týchto nárokov čas plnenia je zvyčajne viazaný na výzvu veriteľa podľa ust. § 563 OZ. Splatnosť dlhu nastáva nasledujúci deň po dni, kedy bol dlžník vyzvaný na plnenie, a ak nesplní, dostáva sa do omeškania a ako dôsledok jeho omeškania mu vzniká povinnosť platiť úroky z omeškania. Zákon neobmedzuje veriteľa v tom, kedy má dlžníka o splnenie dlhu požiadať. Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka (žalovanému) už skôr, za kvalifikovanú výzvu je potrebné považovať žalobu; v tomto prípade splatnosť dlhu nastáva dňom nasledujúcim po doručení žaloby dlžníkovi (porov. stanovisko bývalého Najvyššieho súdu sp. zn. Pls 2/76 zo dňa 25.11.1976, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 210/2005, tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo 2202/2012, 25Cdo 2854/2006 a 33Odo 871/2005).

14. So zreteľom na uvedené žalovaný v odvolaní dôvodne nesúhlasí s právnym posúdením sporu v otázke omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku v právnom vzťahu titulom bezdôvodného obohatenia a názor súdu prvej inštancie aj podľa posúdenia odvolacieho súdu nemožno považovať za správny. Za stavu, pokiaľ žalobca pred podaním žaloby nevyzval žalovaného na zaplatenie peňažnej náhrady, ktorá je predmetom konania, titulom plnenia z bezdôvodného obohatenia (v konkrétnej výške) vzniknutého užívaním nehnuteľností za obdobie od 23.4.2017 do 23.4.2019, je potrebné vychádzať z toho, že žalovaný bol povinný plniť dlh nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. dňa 17.5.2019 a do omeškania s plnením sa teda dostal od nasledujúceho dňa 18.5.2019. Názor súdu prvej inštancie v tejto právnej otázke, podľa ktorého ide o opakujúci sa nárok, o ktorom žalovaný mal vedomosť v každom období (užíval nehnuteľnosti žalobcov bez platnej nájomnej zmluvy), a preto mal plniť peňažný dlh bez akejkoľvek výzvy veriteľa aj za nasledujúce (jednotlivé) mesiace a ďalšie obdobia užívania sporných nehnuteľností do budúcnosti - je nesprávnou aplikáciou ust. § 563 v spojení s § 517 OZ, keďže v rozpore s účelom cit. ustanovení stanovuje (posúva) splatnosť dlhu a nerešpektuje právo veriteľa určiť povinnosť na plnenie (čas splnenia dlhu), a tým aj splatnosť konkrétneho peňažného záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu nepochybne patrí.

15. V danom prípade nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej istiny 68.532,- €, vo výške 5 % ročne určenej podľa ust. § 3 v spojení s § 10b nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2010, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, podľa posúdenia odvolacieho súdu bol žalobcom dôvodne uplatnený za obdobie od 18.5.2019, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením, až do zaplatenia dlžnej sumy, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania z prisúdenej istiny 68.532,- € od 18.5.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a úspešnému žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní preukázateľne nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).